

ORD FÖR ORD ANALYS AV KAPITEL 93

Sura al-Duha - Vers 1

وَالضُّحَىٰ

Arabiska Translitterering Svensk betydelse

وَالضُّحَىٰ wa-d-duha Vid förmiddagsljuset / Morgonens klarhet

Teologisk innebörd:

Versen är en **gudomlig ed (qasam)**: *"Vid förmiddagsljuset."* Detta är en **symbolisk och poetisk inledning** – Gud svär vid **duha**, den tid på dagen då ljuset är klart, varmt och livgivande. Det är **en bild av hopp, uppvaknande och gudomlig närvaro efter mörker**.

Ordet **duha** syftar på **förmiddagen – tiden efter soluppgången men före middagstid**. I Koranen används denna tid som **symbol för ljus, aktivitet, liv och väckelse** – särskilt i kontrast till nattens mörker.

Enligt klassisk tafsir:

- **al-Tabari**: Gud svär vid **duha** som en tid av välsignelse – då ljuset återvänder och livet vaknar.

- Ibn Kathir: detta är en ed som inleder tröst – att efter mörker kommer ljus, och att Profeten inte är övergiven.
- al-Jalalayn: "Vid förmiddagsljuset" – dvs. Gud svär vid denna tid för att visa dess betydelse och som inledning till tröst.
- al-Sa'di: detta är en poetisk och teologisk bild – att Gud svär vid ljuset som symbol för hopp och återkomst.

Bernström tolkar det som en **existentiell symbol** – att ljuset efter mörker är Guds sätt att tala till människan, medan Abdullah Yusuf Ali ser det som en poetisk ed – där Gud svär vid dagens klarhet för att trösta Profeten och varje troende.

Teologiskt visar versen att:

- Gud använder naturens rytm för att tala till människan – ljus efter mörker, hopp efter oro.
- duha är inte bara en tid – det är en symbol för Guds närvaro, livets återkomst och tröst.
- Versen inleder en sura som är full av tröst, kärlek och gudomlig omsorg.

Sura al-Duha – Vers 2

وَاللَّيْلِ إِذَا سَجَىٰ

Arabiska Translitterering Svensk betydelse

وَاللَّيْلِ	wa-l-layl	och vid natten
إِذَا	idha	när
سَجَىٰ	saja	stilla blir / sänker sig / breder ut sig

Teologisk innebörd:

Versen är den andra i en serie av **gudomliga eder (qasam)**: "Och vid natten när den stilla sänker sig." Detta är en **poetisk och teologisk kontrast till vers 1** – där Gud svor vid duha (förmiddagsljuset), svär Han nu vid nattens stillhet och tystnad.

Ordet saja betyder att sänka sig, bli stilla, breda ut sig i tystnad – det beskriver nattens lugn, dess tystnad, dess täckande mörker. Det är en bild av vila, men också av tillfällig förlust av ljus – vilket speglar Profetens känsla av att uppenbarelsen tillfälligt upphört.

Enligt klassisk tafsir:

- al-Tabari: versen beskriver nattens stillhet – som en kontrast till dagens ljus, och som en symbol för Guds kontroll över tidens rytm.
- Ibn Kathir: detta är en tröstande ed – att Gud svär vid både ljus och mörker, aktivitet och vila, och att inget sker utan Hans vetskap.
- al-Jalalayn: *”när natten stilla sänker sig”* – dvs. när mörkret breder ut sig och stillheten råder.
- al-Sa’di: detta är en poetisk och teologisk bild – att Gud styr både ljusets och mörkrets tider, och att båda har sin plats i Hans visdom.

Bernström tolkar det som en **existentiell kontrast** – att livet rymmer både ljus och mörker, och att Gud är närvarande i båda, medan Abdullah Yusuf Ali ser det som en **poetisk och tröstande ed** – att även nattens stillhet är en del av Guds omsorg.

Teologiskt visar versen att:

- Gud svär vid både ljus och mörker – båda är delar av Hans skapelse och visdom.
- Nattens stillhet är inte övergivenhet – den är en del av rytmen, en plats för vila och reflektion.
- Versen förbereder för trösten som kommer – att Gud inte har övergett Profeten, trots tystnaden.

Sura al-Duha – Vers 3

مَا وَدَّعَكَ رَبُّكَ وَمَا قَلَىٰ

Arabiska Translitterering Svensk betydelse

مَا	ma	inte / aldrig
وَدَّعَكَ	wadda‘aka	har övergett dig / har tagit farväl av dig
رَبُّكَ	rabbuka	din Herre
وَمَا	wa-ma	och inte / och aldrig
قَلَىٰ	qala	har hatat dig / har avskytt dig

Teologisk innebörd:

Versen är **direkt tröst från Gud till Profeten Muhammad ﷺ**: *”Din Herre har varken övergett dig eller hatat dig.”* Detta är en **kraftfull förnekelse av tvivel och oro** – särskilt efter en period då uppenbarelsen tillfälligt upphörde och Profeten kände sig osäker.

Ordet **wadda‘aka** betyder **att ta farväl, att lämna någon permanent,**

medan **qala** betyder **att avsky, att förkasta med känslomässig distans**. Gud förnekar båda: *Han har varken lämnat dig, inte ens tillfälligt, och Han har aldrig avskytt dig.*

Enligt klassisk tafsir:

- **al-Tabari:** versen är ett svar på de som hånade Profeten under uppenbarelsens tystnad – Gud har inte övergett honom.
- **Ibn Kathir:** detta är en tröst – att Gud är nära, även när uppenbarelsen dröjer, och att kärleken består.
- **al-Jalalayn:** "Din Herre har inte övergett dig" – dvs. Gud är fortfarande med dig, och Hans kärlek är oförändrad.
- **al-Sa'di:** detta är en teologisk princip – att Guds närvaro inte mäts i yttre tecken, och att Hans kärlek är konstant.

Bernström tolkar det som en **existentiell tröst** – att även när Gud är tyst, är **Han inte frånvarande**, medan Abdullah Yusuf Ali ser det som en **poetisk och teologisk försäkran** – att Gud aldrig överger den Han älskar, och att tystnad inte är avvisande.

Teologiskt visar versen att:

- Guds kärlek till Profeten är konstant – inte beroende av uppenbarelsens frekvens.
- Tystnad från Gud är inte övergivelse – det är en del av Hans visdom.
- Versen är tröst för varje troende som känner sig övergiven – Gud har inte lämnat dig.

Sura al-Duha – Vers 4

وَلَلْآخِرَةُ خَيْرٌ لَّكَ مِنَ الْأُولَىٰ

Arabiska Translitterering Svensk betydelse

وَلَلْآخِرَةُ	wa-la-l-akhirah	och sannerligen det senare / det kommande (livet efter detta)
خَيْرٌ	khayrun	är bättre
لَّكَ	laka	för dig
مِنَ	mina	än
الْأُولَىٰ	al-ula	det första / det tidigare (detta liv)

Teologisk innebörd:

Versen är en **tröstande försäkran från Gud till Profeten Muhammad ﷺ**:
"Och sannerligen, det kommande är bättre för dig än det tidigare." Detta är en **teologisk princip om hopp, framtid och evig belöning** – att det som väntar Profeten (och varje troende) är bättre än det som varit, både i detta liv och i det nästkommande.

Ordet **al-akhirah** kan tolkas på två nivåer:

1. **Det kommande livet (livet efter döden)** – paradiset, evig belöning, Guds närhet.
2. **Det kommande i detta liv** – att Profetens situation kommer förbättras, att uppenbarelsen återkommer, att segern kommer.

Enligt klassisk tafsir:

- **al-Tabari**: versen betyder att **det kommande livet är bättre än detta** – men också att Profetens framtid i detta liv kommer bli ljusare.
- **Ibn Kathir**: detta är en dubbel tröst – både för detta liv och det nästkommande; Profetens uppdrag kommer lyckas, och hans belöning är evig.
- **al-Jalalayn**: *"det kommande är bättre än det tidigare"* – dvs. både i detta liv (efter motgångar) och i det nästkommande (paradiset).
- **al-Sa'di**: detta är en teologisk princip – att Gud belönar tålmod med något bättre, och att framtiden är ljus för den troende.

Bernström tolkar det som en **existentiell försäkran** – att livet är en rörelse mot något bättre, särskilt för den som tror och uthärdar, medan Abdullah Yusuf Ali ser det som en **poetisk och teologisk tröst** – att Gud aldrig lämnar den troende i ett sämre tillstånd än det som väntar.

Teologiskt visar versen att:

- Gud lovar att framtiden är bättre – både i detta liv och i det eviga.
- Profetens motgångar är tillfälliga – och hans belöning är stor.
- Versen är tröst för varje troende – att tålmod och tro leder till något bättre.

Sura al-Duha – Vers 5

وَلَسَوْفَ يُعْطِيكَ رَبُّكَ فَتَرْضَىٰ

Arabiska Translitterering Svensk betydelse

وَلَسَوْفَ wa-la-sawfa och sannerligen snart / och helt visst kommer

Arabiska Translitterering Svensk betydelse

يُعْطِيكَ	yu'tika	Han att ge dig
رَبُّكَ	rabbuka	din Herre
فَتَرَضَىٰ	fa-tarda	så att du blir nöjd / tillfreds

Teologisk innebörd:

Versen är en **gudomlig försäkran till Profeten Muhammad ﷺ**: *"Och sannerligen, din Herre kommer att ge dig, så att du blir nöjd."* Detta är en av de mest **kärleksfulla och hoppfulla verserna i Koranen** – där Gud lovar att **ge Profeten något så stort att han blir fullständigt tillfreds**.

Ordet **sawfa** antyder **framtid** – något som kommer snart, medan **yu'tika** (Han kommer att ge dig) är **öppen och obegränsad**. **Fa-tarda** (så att du blir nöjd) visar att **gåvan är så stor att den fyller Profetens hjärta med fullständig tillfredsställelse**.

Enligt klassisk tafsir:

- **al-Tabari**: versen betyder att **Gud kommer att ge Profeten seger, ära, och i det nästkommande livet – paradiset och förbön för sin umma**.
- **Ibn Kathir**: detta är ett löfte om att **Profeten kommer få det han önskar – både i detta liv och i det eviga**.
- **al-Jalalayn**: *"så att du blir nöjd"* – dvs. **Gud kommer att ge dig så mycket att du blir helt tillfreds, inklusive förbön för din umma**.
- **al-Sa'di**: detta är en teologisk princip – att **Gud ger Sina profeter och trogna tjänare det som fyller deras hjärtan med frid och glädje**.

Bernström tolkar det som en **existentiell tröst** – att **Gud känner den troendes djupaste längtan och kommer att besvara den**, medan Abdullah Yusuf Ali ser det som en **poetisk och teologisk försäkran** – att **Gud inte bara ger, Han ger tills hjärtat är nöjt**.

Teologiskt visar versen att:

- **Guds gåva till Profeten är både världslig och andlig – seger, uppenbarelse, förbön, och evig belöning**.
- **Profetens tillfredsställelse är ett mått på Guds generositet – och Gud ger utan gräns**.
- **Versen är tröst för varje troende – att Gud vet vad som gör oss nöjda, och Han ger med kärlek**.

Sura al-Duha – Vers 6

أَلَمْ يَجِدْكَ يَتِيمًا فَآوَىٰ

Arabiska Translitterering Svensk betydelse

أَلَمْ	a-lam	Har Han inte / Visst har Han
يَجِدْكَ	yajidka	funnit dig / sett dig
يَتِيمًا	yatiman	som föräldralös
فَأَوَىٰ	fa-awa	och gett dig skydd / tagit hand om dig

Teologisk innebörd:

Versen är en **påminnelse om Guds omsorg om Profeten Muhammad ﷺ från barndomen**: "Har Han inte funnit dig som föräldralös och gett dig skydd?" Detta är en **tröstande återblick** – att Gud alltid har varit närvarande, även i Profetens mest sårbara tillstånd.

Ordet **yatim** betyder **föräldralös** – särskilt **faderlös**, vilket Profeten var redan som spädbarn. **Fa-awa** betyder att **ge skydd, ta hand om, ge trygghet** – Gud tog hand om honom genom farfar Abd al-Muttalib och senare farbror Abu Talib.

Enligt klassisk tafsir:

- **al-Tabari**: versen påminner om att Profeten var faderlös, men Gud ordnade trygghet och omsorg genom familjen.
- **Ibn Kathir**: detta är en tröst – att Gud inte bara ser den föräldralöse, Han skyddar och vägleder honom.
- **al-Jalalayn**: "Har Han inte funnit dig föräldralös?" – dvs. Gud såg din sårbarhet och tog hand om dig.
- **al-Sa'di**: detta är en teologisk princip – att Gud är särskilt nära de föräldralösa, och att Profetens liv är ett exempel på Guds omsorg.

Bernström tolkar det som en **existentiell påminnelse** – att Gud ser **människans utsatthet och agerar med nåd**, medan Abdullah Yusuf Ali ser det som en **poetisk och teologisk återblick** – att Profetens liv är **genomsyrat av gudomlig omsorg från början**.

Teologiskt visar versen att:

- Gud är den som skyddar de mest sårbara – särskilt de föräldralösa.
- Profetens liv är ett vittnesmål om Guds närhet – även i barndomens utsatthet.
- Versen är tröst för varje troende – att Gud ser, skyddar och vägleder

från början.

Sura al-Duha – Vers 7

وَوَجَدَكَ ضَالًّا فَهَدَىٰ

Arabiska Translitterering Svensk betydelse

وَوَجَدَكَ	wa-wajadaka	och Han fann dig
ضَالًّا	dallan	sökande / vilse / utan vägledning
فَهَدَىٰ	fa-hada	så vägledde Han / så visade Han vägen

Teologisk innebörd:

Versen är en **påminnelse om Profetens andliga resa före uppenbarelsen**: ”Och Han fann dig sökande, så vägledde Han dig.” Detta är inte en anklagelse – utan en **kärleksfull beskrivning av hur Gud tog hand om Profeten Muhammad ﷺ i hans sökande efter sanningen**.

Ordet **dall** betyder **vilse, utan vägledning, sökande** – men i detta sammanhang är det **inte synd eller fel, utan att Profeten ännu inte hade fått uppenbarelse**. Han var **andligt sökande, isolerad från avgudadyrkan, men utan fullständig vägledning** – tills Gud vägledde honom genom wahy (uppenbarelse).

Enligt klassisk tafsir:

- **al-Tabari**: versen betyder att **Profeten inte kände till uppenbarelsen innan Gud vägledde honom** – han var inte syndare, utan sökare.
- **Ibn Kathir**: detta är en **beskrivning av Profetens tillstånd före profetskapet** – han visste inte vad Koran eller tro var, men Gud vägledde honom.
- **al-Jalalayn**: ”sökande” – dvs. utan kunskap om uppenbarelse, men med en ren natur (fitrah).
- **al-Sa’di**: detta är en **teologisk påminnelse** – att vägledning är en gåva från Gud, och att även Profeten behövde den.

Bernström tolkar det som en **existentiell bild** – att varje människa är **sökande innan Gud vägleder henne**, medan Abdullah Yusuf Ali ser det som en **poetisk och teologisk beskrivning av Profetens renhet och Guds vägledning**.

Teologiskt visar versen att:

- Profeten var sökande – inte syndare – och Gud vägledde honom till sanningen.
- Vägledning är en gåva – även till den mest ädla av människor.
- Versen är tröst för varje troende – att Gud ser vår sökande och vägleder oss.

Sura al-Duha – Vers 8

وَوَجَدَكَ عَائِلًا فَأَغْنَىٰ

Arabiska Translitterering Svensk betydelse

وَوَجَدَكَ	wa-wajadaka	och Han fann dig
عَائِلًا	‘a’ilan	behövande / fattig / i ekonomisk brist
فَأَغْنَىٰ	fa-aghna	så gjorde Han dig självförsörjande / rik / oberoende

Teologisk innebörd:

Versen är den tredje i en serie av gudomliga påminnelser om Profetens tidigare tillstånd: *”Och Han fann dig behövande, så gjorde Han dig självförsörjande.”* Detta är en bekräftelse på Guds omsorg – inte bara andligt och emotionellt, utan även materiellt.

Ordet ‘a’il betyder **fattig, behövande, utan tillgångar**, medan aghna betyder **att göra rik, att ge tillräckligt, att göra oberoende**. Gud påminner Profeten om att Han tog honom från ekonomisk brist till trygghet – genom försörjning, stöd från familj, och senare genom gemenskapen i Islam.

Enligt klassisk tafsir:

- al-Tabari: versen syftar på att Profeten tidigare var fattig, men Gud gav honom tillräckligt – både genom arbete och genom stöd från Khadija.
- Ibn Kathir: detta är en påminnelse om att Gud försörjer Sina tjänare – och att Profeten blev självförsörjande genom Guds välsignelse.
- al-Jalalayn: *”Han fann dig behövande”* – dvs. utan tillgångar, och gjorde dig oberoende genom försörjning och stöd.
- al-Sa’di: detta är en teologisk princip – att Gud ger trygghet till den som är i behov, och att Profetens liv är ett exempel på detta.

Bernström tolkar det som en existentiell påminnelse – att Gud ser människans behov och ger henne det hon behöver, medan Abdullah Yusuf Ali ser det som en poetisk och teologisk bild – att Guds omsorg omfattar

hela människan, även hennes materiella trygghet.

Teologiskt visar versen att:

- Gud är den som ger trygghet – både andligt och materiellt.
- Profetens liv är ett vittnesmål om Guds försörjning – från brist till oberoende.
- Versen är tröst för varje troende – att Gud ser vår brist och ger oss det vi behöver.

Sura al-Duha – Vers 9

فَأَمَّا الْيَتِيمَ فَلَا تَقْهَرْ

Arabiska Translitterering Svensk betydelse

فَأَمَّا	fa-amma	så vad gäller / därför angående
الْيَتِيمَ	al-yatim	den föräldralöse
فَلَا	fa-la	så låt inte / då inte
تَقْهَرْ	taqhar	förtrycka / behandla hårt / trycka ner

Teologisk innebörd:

Efter tre verser där Gud påminner Profeten Muhammad ﷺ om Hans tidigare omsorg (verserna 6–8), följer nu **tre etiska uppmaningar**. Den första är: *”Så vad gäller den föräldralöse – förtryck honom inte.”*

Detta är en **moralisk konsekvens av Guds nåd**: eftersom Profeten själv var föräldralös (vers 6), ska han – och varje troende – **visa särskild omsorg och mildhet mot de föräldralösa**.

Ordet **taqhar** betyder att **förtrycka, trycka ner, behandla med hårdhet eller förödmjukelse**. Gud förbjuder inte bara orättvisa – utan även **attityder av överlägsenhet, kyla eller förakt mot de svaga**.

Enligt klassisk tafsir:

- al-Tabari: versen är en uppmaning att inte behandla den föräldralöse med hårdhet, eftersom Profeten själv varit i samma situation.
- Ibn Kathir: detta är en moralisk princip – att den som själv varit svag bör visa barmhärtighet mot andra svaga.
- al-Jalalayn: *”förtryck inte den föräldralöse”* – dvs. visa honom respekt, värdighet och omtanke.

- **al-Sa'di:** detta är en grundläggande etisk regel – att skydda de mest utsatta i samhället, särskilt de utan föräldrar.

Bernström tolkar det som en **existentiell etik** – att den som fått nåd bör **visa nåd**, medan Abdullah Yusuf Ali ser det som en **poetisk och teologisk påminnelse** – att Profetens liv är ett exempel på hur man behandlar de svaga med värdighet.

Teologiskt visar versen att:

- **Guds nåd förpliktigar** – den som fått hjälp ska hjälpa andra.
- **Föräldralösa har en särskild plats i Guds omsorg** – och i islams etik.
- **Versen är en moralisk kompass** – att makt aldrig får användas till att förtrycka.

Sura al-Duha – Vers 10

وَأَمَّا السَّائِلَ فَلَا تَنْهَرْ

Arabiska Translitterering Svensk betydelse

وَأَمَّا	wa-amma	och vad gäller / och angående
السَّائِلَ	as-sa'il	den som ber / den som frågar / den behövande
فَلَا	fa-la	så låt inte / då inte
تَنْهَرْ	tanhar	tillrättavisa hårt / skälla ut / avvisa med hårdhet

Teologisk innebörd:

Versen är den andra av tre **etiska uppmaningar** som följer Guds påminnelser om Sin omsorg (verserna 6–8). Här säger Gud: *”Och vad gäller den som ber – tillrättavisa honom inte hårt.”*

Ordet **sa'il** kan syfta på:

- **Den behövande** – som ber om hjälp, mat, pengar.
- **Den frågande** – som söker kunskap, vägledning, förståelse.

Tanhar betyder att **avvisa med hårdhet, skälla ut, tillrättavisa med ovänlighet eller förakt**. Gud förbjuder inte bara att ignorera – utan att **visa kyla, överlägsenhet eller hårdhet mot den som söker något**.

Enligt klassisk tafsir:

- **al-Tabari:** versen betyder att **den som ber om hjälp eller kunskap ska**

bemötas med mildhet – inte med hårda ord eller avvisning.

- Ibn Kathir: detta är en uppmaning till generositet och tålamod – att inte skälla ut den behövande, även om man inte kan ge.
- al-Jalalayn: *"tillrättavisa honom inte hårt"* – dvs. visa respekt och vänlighet, även om du inte kan svara eller ge.
- al-Sa'di: detta är en teologisk princip – att den som söker något är i ett känsligt tillstånd, och bör mötas med värdighet.

Bernström tolkar det som en existentiell etik – att varje människa som ber är sårbar, och att bemötandet är en moralisk prövning, medan Abdullah Yusuf Ali ser det som en poetisk och teologisk uppmaning – att generositet och mildhet är centralt i islams etik.

Teologiskt visar versen att:

- Den behövande har rätt till respekt – även om man inte kan ge.
- Kunskapssökande bör bemötas med tålamod – inte arrogans.
- Versen är en moralisk vägledning – att hjärtats mjukhet är viktigare än handens givmildhet.

Sura al-Duha – Vers 11

وَأَمَّا بِنِعْمَةِ رَبِّكَ فَحَدِّثْ

Arabiska Translitterering Svensk betydelse

وَأَمَّا	wa-amma	och vad gäller / och angående
بِنِعْمَةِ	bi-ni'mati	med din Herres nåd / välsignelse
رَبِّكَ	rabbika	din Herre
فَحَدِّثْ	fa-haddith	tala om / berätta / förkunna

Teologisk innebörd:

Versen avslutar suran med en uppmaning till tacksamhet och förkunnelse: *"Och vad gäller din Herres nåd – tala om den."* Detta är en etisk och teologisk princip: att den som fått Guds gåvor bör erkänna dem, tala om dem, och använda dem i gott syfte.

Ordet ni'mah omfattar både:

- Andliga gåvor – uppenbarelse, vägledning, tro.
- Världsliga gåvor – trygghet, försörjning, respekt, gemenskap.

Fa-haddith betyder att tala om, berätta, förkunna, sprida – inte i skryt,

utan i tacksamhet, erkännande och inspiration.

Enligt klassisk tafsir:

- al-Tabari: versen betyder att Profeten ska tala om Guds gåvor – både uppenbarelse och försörjning – som ett sätt att visa tacksamhet.
- Ibn Kathir: detta är en uppmaning att erkänna Guds nåd och sprida den – inte dölja den av rädsla eller blygsamhet.
- al-Jalalayn: *"tala om din Herres nåd"* – dvs. förkunna uppenbarelsen, och erkänn de välsignelser du fått.
- al-Sa'di: detta är en teologisk princip – att tacksamhet uttrycks genom att tala om Guds gåvor och använda dem i Hans tjänst.

Bernström tolkar det som en existentiell uppmaning – att erkänna det goda i livet och låta det inspirera andra, medan Abdullah Yusuf Ali ser det som en poetisk och teologisk slutkläm – att Profetens liv är ett budskap om Guds nåd, och att det bör förkunnas öppet.

Teologiskt visar versen att:

- Tacksamhet är aktiv – den uttrycks genom ord, handling och förkunnelse.
- Guds gåvor är inte privata – de är till för att delas, erkännas och inspirera.
- Versen är en livsprincip – att varje troende bör tala om Guds nåd med ödmjukhet och glädje.

[KAPITEL 93](#)

[«ORD FÖR ORD ANALYS AV KAPITEL 94](#)

[ORD FÖR ORD ANALYS AV KAPITEL 92»](#)

- [Rasism ur ett islamiskt perspektiv](#)
- [Den raka vägen](#)
- [Ahl al-Sunnahs ståndpunkt gällande den som begår en stor synd](#)
- [Sättet att Be efter den Utsatta Tiden](#)
- [Bestämmelserna om att be en obligatorisk bön före dess bestämda tid](#)

- [Fudayl ibn 'Iyād om ahl al-Sunnah och ahl al-Bid'ah](#)
- [Botemedlet för den Muslimska Ummahn](#)
- [Salafiyyah är inte en ny kallelse](#)
- [Den stora massan av muslimer](#)
- [Förklaringen och innebörden av profetens namn](#)